

হনুমন্তৰ লংকা দৰ্শন

১। চমুকৈ উত্তৰ দিয়া

(ক) মাধৱ কন্দলী কোন আছিল?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলী আছিল প্ৰাক-শংকৰী যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ কবি।

(খ) মাধৱ কন্দলীয়ে কোনখন মহাকাব্য অনুবাদ কৰিছিল?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলীয়ে সংস্কৃত ৰামায়ণ মহাকাব্য অনুবাদ কৰিছিল।

(গ) মাধৱ কন্দলীৰ ৰামায়ণত কেইটা কাণ্ড পোৱা যায় ?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলীৰ ৰামায়ণত পাঁচটা কাণ্ড পোৱা যায়।

(ঘ) মাধৱ কন্দলীক শংকৰদেৱে কি কবি বুলি অভিহিত কৰিছিল?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলীক শংকৰদেৱে 'অপ্ৰমাদী কবি' বুলি অভিহিত কৰিছিল।

(ঙ) মাধৱ কন্দলীৰ ৰামায়ণত বৰ্তমানে সন্নিৱিষ্ট কোনটো কাণ্ড শংকৰদেৱে ৰচনা কৰে?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলীৰ ৰামায়ণত বৰ্তমানে সন্নিৱিষ্ট উত্তৰাকাণ্ড শংকৰদেৱে ৰচনা কৰিছিল।

(চ) 'হনুমন্তৰ লঙ্কাদৰ্শন' কাব্যংশ কোনটো কাণ্ডৰ পৰা লোৱা হৈছে?

উত্তৰ: 'হনুমন্তৰ লঙ্কাদৰ্শন' কাব্যংশ ৰামায়ণৰ সুন্দৰাকাণ্ডৰ পৰা লোৱা হৈছে।

২। মাধৱ কন্দলীৰ বাহিৰে শংকৰ-পূৰ্ব যুগৰ কবিকেইজনৰ নাম উল্লেখ কৰা।

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলীৰ বাহিৰে শংকৰ-পূৰ্ব যুগৰ কবিকেইজন হ'ল

- I) হেম সৰস্বতী,
- II) বুদ্ধ কন্দলী
- III) হৰিবৰ বিপ্ৰ
- IV) কবিশৰ সৰস্বতী

৩। মাধৱ কন্দলীয়ে কোন ৰজাৰ পৃষ্ঠপোষকতা লাভ কৰিছিল? তেওঁ ক'ৰ ৰজা আছিল?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলীয়ে বৰাহী ৰজা মহামণিক্যৰ পৃষ্ঠপোষকতা লাভ কৰিছিল। তেওঁ পুৰণি অসমৰ পূব-মধ্যাঞ্চলৰ কোনো অঞ্চলত ৰাজত্ব কৰিছিল।

৪। তলত দিয়াবোৰৰ টোকা লিখা: হনুমন্ত, সূগ্ৰীৱ, নীল, অম্মাৱতী, কাশ্যপ নন্দন, বিশ্বকৰ্মা।

উত্তৰ: **হনুমন্ত:** হনুমন্ত বানৰ বীৰ। তেওঁ পৰম ৰামভক্ত। বায়ু দেৱতা আৰু অগ্নিৰ পুত্ৰ। ৰাৱণে সীতা হৰণৰ পাছত তেওঁ সাগৰ পাৰ হৈ লংকাত সীতাৰ সন্ধানত গৈছিল। ৰাম-ৰাৱণৰ যুদ্ধত লক্ষ্মণক মেঘনাদে শৰ মাৰি বধ কৰাত সস্ত্ৰীৱনী আনিবলৈ গৈ হনুমাণে গোটেই পৰ্বতটোকে দাঙি আনিছিল।

সূগ্ৰীৱ: সূগ্ৰীৱ কিষ্কিন্ধ্যাৰ বানৰৰাজ বালীৰ ভায়েক। তেওঁ আছিল পৰম বীৰ। সীতাৰ সন্ধানত ঘূৰি ফুৰোঁতে ৰাম-সূগ্ৰীৱৰ মিত্ৰতা হয়। ৰাজ্য লাভৰ আশাত সূগ্ৰীৱে ভায়েক বালীক ৰামৰ হতুৱাই হত্যা কৰায়। সীতা উদ্ধাৰ অভিযানত সূগ্ৰীৱে ৰামক সহায় কৰিছিল।

নীল: এগৰাকী বানৰ বীৰ। কিষ্কিন্ধ্যাত ৰামচন্দ্ৰৰ লগত দেখা হয়। এওঁ সীতা উদ্ধাৰৰ বাবে সাগৰত যি সেতু নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল সেই কাৰ্যৰ এগৰাকী সেনাপতি আছিল। তেওঁ ৰামক সহায় কৰিছিল।

অম্মাৱতী: হিন্দু শাস্ত্ৰ মতে ইন্দ্ৰৰ ৰাজধানী য'ত দেৱতা, অসুৰাসকলে বাস কৰে। এই দেৱপুৰী বিশ্বকৰ্মই নিৰ্মাণ কৰিছিল। ইয়াতেই নন্দন কানন বাগিচা অৱস্থিত য'ত বিৰল ফুল জকমকাই ফুলি থাকে।

কাশ্যপ নন্দনঃ সূৰ্যৰ অন্য এটা নাম। কাশ্যপ আৰু অদিতিৰ পুত্ৰ। শক্তিৰ আধাৰ অগ্নি, বৃদ্ধ আৰু বিশ্বৰ লগত সূৰ্য অভিন্ন।

বিশ্বকৰ্মা: ত্ৰিলোকৰ শ্ৰেষ্ঠ শিল্পী। দেৱতাসকলৰ অলংকাৰ আৰু বিমান তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিছিল। এতিয়াও পৃথিৱীত তেওঁকেই অভিযান্ত্ৰিক কাম-কাজৰ দেৱতা বুলি মানি চলা হয়।

৫। লংকা-নগৰীৰ কাষৰ বন-বননিত হনুমন্তই কি কি ফল-ফুলৰ গছ দেখিবলৈ পাইছিল?

উত্তৰঃ লংকা নগৰীৰ কাষৰ বন-বননিত হনুমন্তই অনেক ফল-ফুলৰ গছ দেখা পাইছিল। সেইবোৰ আছিল- ওঁ
টেঙা, আঙুৰ, আম, জাম, খেজুৰ, তাল, কমলা, তেঁতেলী,

নাৰিকেল, শ্ৰীফল, সোলেং, বগৰী, কদৈ, বীজপুৰ, আমলখি, অমৰা আদি। এইবোৰৰ উপৰি শাল, তমাল, গমাৰি, আঁহত, বট, মনিছাল বা
ৰিঠা, ছতিয়না, কণ্টকি, তামোল আদি বৃক্ষই আঙুৰি আছিল। নাগেশ্বৰ, কদম, গুলচ, পাৰিজাত, সেউতী, মালতী, গুটিমালী আদি নানা ফুল
লংকাৰ বনত ফুলি আছিল। পুখুৰীত পদুম ফুলি আছিল।

৬। হনুমন্তই কি ৰূপ ধৰি লংকা নগৰীত প্ৰৱেশ কৰিছিল? তেওঁ সেই ৰূপ ধৰাৰ কাৰণ কি আছিল।

উত্তৰঃ হনুমন্তই মেকুৰীৰ ৰূপ ধৰি লংকা নগৰীত প্ৰৱেশ কৰিছিল।

ৰাৱণৰ সুৰক্ষিত নিৰাপত্তাবাহিনী দেখি হনুমান শংকিত হৈ পৰিছিল। নিজৰ প্ৰকাণ্ড শৰীৰেৰে প্ৰৱেশ কৰিলে লংকাৰ ৰাক্ষস সেনাই যিকোনো
সময়ত তেওঁক ধৰি বান্ধি ঘৰে ঘৰে লৈ ফুৰাৰ আশংকা দেখা পাইছিল। সেয়ে মায়াবিদ্যাৰে নিজৰ শৰীৰটোক এটি মেকুৰী সদৃশ ৰূপান্তৰ কৰি
লংকা নগৰীত প্ৰৱেশ কৰিলে।

৭। হনুমন্তই গধূলি সময়ত দেখা লংকা নগৰীৰ এটি বৰ্ণনা দিয়া।

উত্তৰঃ হনুमानে গধূলি সময়ত লংকা নগৰীৰ প্ৰৱেশ পথত উপস্থিত হৈছিল। ৰাৱণ সেনাৰ হাতত ধৰা পৰিব বুলি মায়াবিদ্যাৰে মেকুৰীৰ
ৰূপ ধাৰণ কৰিলে। মেকুৰী এটি হৈ তেওঁ দেৱাল বগাই লংকাৰ সৌন্দৰ্য চাবলৈ ধৰিলে। ত্ৰিকুট পৰ্বতত স্থাপিত লংকা নগৰীখন যেন
বিশ্বকৰ্মা নিৰ্মিত ইন্দ্ৰৰ ৰাজধানী অমৰাৱতীহে। সমগ্ৰ নগৰীৰ চাৰিসীমা সোণৰ গড়েৰে আৱৰা। অনেক যোজন বাটৰ ঠায়ে ঠায়ে
উজ্জলি আছিল সোণ, মণি, মণিক ইত্যাদিৰে। লংকা নগৰীৰ বহল চাৰিসীমা বেৰি আছে অসংখ্য দুৰ্গ। বিভিন্ন যন্ত্ৰ পাতিৰে সজিত
সেই দুৰ্গ দেৱতাই লংঘিব নোৱাৰে। গধূলি সময়ত দেখা লংকা নগৰী হনুমন্তৰ দুৰ্গম স্থান যেন লাগিছিল।

৮। সুৰক্ষিত লংকা নগৰী দেখি হনুমন্তৰ মনলৈ কেনে ধৰণৰ চিন্তা আহিছিল?

উত্তৰঃ হনুমন্তই গধূলি সময়ত সোণেৰে নিৰ্মিত লংকা নগৰী দেখা পাই মোহিত হৈছিল। নগৰীৰ বহল চাৰিসীমা বেটি আছে অসংখ্য
মজবুত দুৰ্গ। নানা যন্ত্ৰেৰে সজিত সেই দুৰ্গ দেৱতাই লংঘিব নোৱাৰে। হনুমন্তৰ ধাৰণা হৈছিল যে লংকা দুৰ্গম ঠাই। তেওঁৰ মনত
চিন্তা উপজিছিল যে অংগদ, সুগ্ৰীব, নীল আৰু তেওঁ মায়াবলেৰে সাগৰ অতিক্ৰম কৰি লংকাত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰিলেও অন্য বানৰে
শত যোজন পথ পাৰ হৈ সাগৰৰ সিপাৰৰ লংকালৈ কিদৰে আহিব। দেৱতায়ো লংঘিব নোৱাৰা লংকালৈ আহি ৰামেও যেন একো কৰিব
নোৱাৰিব। এনেবোৰ চিন্তা হনুমন্তৰ মনলৈ আহিছিল।

৯। সুবেল-শংগত বহি হনুমন্তই কি ভাবিছিল?

উত্তৰঃ সীতাক বিচাৰি ত্ৰিকুট পৰ্বতৰ ওপৰৰ সুবেল শংগত আহি উপস্থিত হৈ হনুমন্তই ভাবিছিল যে সমুদ্ৰ অতিক্ৰমি তেওঁ সুস্থ
শৰীৰেৰে সুবেল আহি পাইছে যেতিয়া আগলৈও আগুৱাব পাৰিব। কোটি যোজন বাট অতিক্ৰম কৰাৰ সাহসো তেওঁৰ আছে। সাগৰ
পাৰ হওঁতে তেওঁৰ মনলৈ কোনো শংকা অহা নাছিল, সেয়ে এতিয়া আগুৱাব নোৱাৰিব বুলি ভাবিবলৈ তেওঁৰ লাজ লাগে। এইবোৰ
কথা ভাবি ভাবি হনুমন্তই সুবেলত বহি দ্বিতীয় অমৰাৱতী সদৃশ লংকা নগৰীলৈ দৃষ্টি নিষ্ক্ষেপ কৰিছিল।

ভাষা বিষয়ক :

১১। তলৰ শব্দবোৰৰ আধুনিক ৰূপ লিখা : কন্টকি, ছাতিয়াল, তহিতে, দেখিলন্ত।

উত্তৰ: কন্টকি — কাঁইটীয়া

ছাতিয়াল — ছতিয়না

তহিতে — তাতে

দেখিলন্ত — দেখিলে

১২। সমার্থক শব্দ লিখা :

গগন, বিৰাল, গড়, সমুদ্ৰ, পৰ্বন

উত্তৰ: গগন: আকাশ

বিৰাল: মেকুৰী

গড়: দুৰ্গ,

সমুদ্ৰ: সাগৰ, জলধি

পৰ্বন: বায়ু, বতাহ।